

- अन्वीक्षा *das Schauen* Buīg. P. 14, 3, 25.
 अन्वीपैम् *adv. dem Strom entlang* (Gegens. प्रतीपम्) TS. 6, 4, 2, 2. KAU. 78. PANĀV. BR. 25, 10, 12. KĀT. 28, 1. — Vgl. आन्वीपिक.
 अन्वेत् (1. अनु + एत्) adj. Bein. Indra's TS. 2, 2, 6, 1.
 अन्वेषक *suchend, forschend nach:* वृत्तात्मवेषक RĀGĀ-TAK. 5, 54. ohne obj. KATHĀS. 123, 313.
 अन्वेषण 1) अर्थात्मवेषण SāB. D. 462. क्रासान्वेषणवत् 335.
 अन्वेष्य, संभूय च मर्द्यो ऽन्वेष्यः so v. a. *angelegen sein zu lassen* R. 7, 44, 20.
 अन्वेष्य adj. *zu suchen* KATHĀS. 103, 32.
 2. अप्, acc. pl. अपस् RV. 10, 121, 8. AV. 14, 1, 39. AIT. Br. 8, 17. MBH. 3, 24. BHĀG. P. 10, 48, 15 (anders der Schol.).
 अपकर्ष, गुणापकर्ष *das Abziehen —, Abnehmen der Bogensehne und zugleich Abnahme von —, Mangel an Vorzügen* KATHĀS. 97, 6.
 अपकर्षक, रसापकर्षका दोषा: SāB. D. 872.
 अपकर्षण 2) a) *fuge noch Fortschleppen* und MBH. 3, 16059 hinzu. — d) *das Erniedrigen (eines Menschen)* Spr. 3361.
 अपकर्षिन् adj. *nach sich schleppend, — ziehend:* साङ्गलापः (गवेन्द्र) Spr. 870.
 अपकर्त्तम् (अप् + क॑) adj. *frei von Sünde* SāB. D. 99, 11.
 अपक्राम Z. 3 lies 9, 8, 8 st. 9, 13, 8.
 अपकार 2) महते यो ऽपकाराप नरस्य प्रभवेत्: *wer dem Andern einen grossen Schaden zuzufügen vermag* Spr. 4701. MĀLATIM. 88, 2. न स्मार्तमि स्वल्पमणि तवापकारं मया कतम् *Beleidigung* DAÇAK. in BENF. Chr. 191, 22. *Vergehen, Versehen* PANĀT. I, 76. अपचार v. l.; vgl. Spr. 1177.
 1. अपक्रम m. *Weggang* Buīg. P. 11, 29, 45.
 2. अपक्रम (अप् + क्रम) adj. *aus der Ordnung gekommen; n. in der Rhetorik Bez. eines best. Fehlers* KĀVĀD. 3, 125, 144. Beispiel: स्थितिनि-र्माणसंहार-कैतवो ज्ञाताममी । शेभुनारापणामोजयोनयः पातयत् वः 145; hier verlangen स्थिति-निर्माण - संहार die entsprechende Reihenfolge नारापणामोजयोनिशंभवः. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 16.
 अपक्रिया 3) *eine verkehrte Weise zu verfahren* PANĀT. III, 26 (unter 2. zu streichen) = Spr. 890. ČAT. 9, 68.
 अपक्ष 3) *ungebrannt:* घट KĀM. NĪRIS. 9, 60. — Vgl. noch u. पक्ष 7) 8).
 अपक्षित 1) adj. s. u. 3. ति mit अप्. — 3) m. pr. eines Mannes; vgl. आपक्षिति.
 अपक्षेषण n. *eine der fünf Modificationen des कर्मन्, Bewegung nach unten* TĀRKAS. 3. 88. KĀN. 1, 1, 7. — Vgl. अपक्षेषण, wie die v. l. hat.
 अप्यग (so ist zu accentuieren), lies मत्ताप्यगा असः: गृहादनपगम् (अद्युतम्) BHĀG. P. 10, 61, 2. स्वधर्मानपग *nicht weichend von seiner Pflicht* MBH. 3, 1087. स्वर्धर्मान् (!) अपग: अपक्षाप गच्छतीति तथा द्वितीयाया अलुगार्षः NILAK.
 अपगल्प (von गल्प् mit अप्; 1) 2) *verlegen, verzagt, unkeck;* auch TS. 2, 3, 4, 6, 5, 3.
 अपगुण (अप् + गुण) adj. *keine Vorzüge besitzend;* davon nom. abstr. अता f. (Gegens. अदोषता) SāB. D. 603.
 अपग्राम (अप् + ग्राम) adj. *aus der Gemeinde gestossen* ČĀNKH. ČA. 16, 18, 21.

- अपघातिला f. *ein best. musikalisches Instrument* LĀT. 4, 2, 8. — Vgl. अपघटिका, घाटी.
 अपचय, आयुषो ऽपचयं कृता मरणायोपनेष्टि MBH. 3, 1380. Sp. 279, Z. 3 lies येषां.
 अपचायिन् (von 1. चि mit अप्) adj. *Jmd oder Etwas eine Einbusse erleiden lassend, schmälernd, Jmdes Rechte und Ansprüche nicht anerkennend:* धर्मापचायिन् (धर्माभिश्चिक्षिन् ed. Bomb.) MBH. 3, 1157. गुरुवृद्धापः (= गुरुणां वृद्धानां च हीनवसंपादकः Schol.) 13, 6705. येष्ठापः 3, 1489 erklärt der Schol. durch येष्ठपञ्चशील, erwähnt aber die richtige Lesart येष्ठापचायिन् die er durch येष्ठवृद्धिकारणशील erklärt. 4, 595 liest die ed. Bomb. falschlich येष्ठापः st. येष्ठापः der ed. Calc.; der Schol. erklärt येष्ठपञ्चक. Umgekehrt ist MBH. 14, 2198 statt वृद्धापचायिवात् zu lesen वृद्धापचायिवात्; die ed. Bomb. hat वृत्ते (so auch in der ed. Calc. zu lesen) वृद्धा मम पिता st. इता वृद्धापचायिवात्.
 अपचार 1) TBr. Comm. I, 182, 3. — 2) MBH. 1, 4402, 3, 10010, 11470. 17091. राजन्प्रगासु ते कश्चिदपचारः प्रवर्तते RAG. 13, 47. SPR. 1177. — 3) das Misslingen, Missrathen: नापचारमगमन्त्वचित्क्रियाः सर्वत्र समपादि साधनम् Cit. bei GOLD. — 4) Hingang, Tod DAÇAK. in BENF. Chr. 200, 20.
 अपचारेन्, स्त्री MBH. 12, 1237. *abgehend von so v. a. untreu werdend:* योगदर्मापचारेण: (so die neuere Ausg.) HARIV. 1014.
 अपचित् Z. 3 lies 7, 74, 1. 76, 2 st. 7, 73, 1. 77, 1.
 अपचिति 3) lies Sühne (st. Ausschluss): न चेदिकैवापर्चितं पयांकृमः कृतस्य कुर्यान्मतउक्तिपाणिभः Buīg. P. bei GOLD. — 4) a) *Vergeltung* (im Guten) TS. 5, 1, 2, 3, 2, 2, 3. TBr. 3, 8, 2, 2. इक्कृतपचिति कर्तु भृगुपाम् so v. a. die Bhṛgu zu rächen wünschend MBH. 1, 6830. 846. तद्वच्छापचिति राजन्प्रियनुस्तम्य महात्मनः (अपचितिम् = प्रातक्रियाम् NILAK.) 841. न गता या प्रलृतेन — खरस्यापचिति: (so die ed. Bomb.) संख्ये तो गच्छ वृम् 3, 16443. HARIV. 7968. तेनेश्य विधोपतामपचिति: vergilt es (oder ehre, Çiva auf diese Weise Spr. 2894. अपचिति = पूजा AK. 2, 7, 34 (lies नमस्यापचिति): — b) *Vergeltung (im Bösen), das Sichrächen an* (gen.) HARIV. 7969. — डुखस्यापचितिम् Spr. 4362 fehlerhaft für डुखस्यापचितम्: vgl. Th. III, S. 400.
 अपचितमत् TS. 5, 1, 2, 3, 2, 2, 3. ČAT. BR. 11, 2, 2, 11.
 अपच्छाप vgl. SPR. 3393.
 अपचक्रीष्ण (vom desid. von दूर mit अप्) f. *das Verlangen zu rauben:* तद्राज्यापः KATHĀS. 90, 31.
 अपाग्रकृपैर्पु (wie eben) adj. *zu rauben Willens seind* RĀGĀ-TAK. 3, 426.
 अपज्ञान (von ज्ञा mit अप्) n. *das Ableugnen, Verheimlichen* HALĀD. 4, 45.
 अपद्य (अप् + 3. इति) adj. *von der Bogensehne befreit:* चाप MBH. 1, 5208.
 अपवृत् (अप् + वृत्) adj. *frei von Fieber* MBH. 1, 1759.
 अपतानक Z. 2 lies अपतलका und vgl. दण्डापतानक.
 अपतुषार (अप् + तुः) adj. *frei von Nebel:* davon nom. abstr. अता f. RAGU. 9, 38.
 अपत्य Z. 3 lies 7, 108, 1 st. 7, 109, 1.
 अपत्यपत्यप (अप् + प्रः) m. *ein Patronymicum* SāB. D. 431 (171, 13).
 अपत्यवत् KATHĀS. 92, 66.
 अपत्रपा DAÇAK. in BENF. Chr. 184, 22.
 1. अपथ 1) अपथेन *nicht auf dem (gewöhnlichen) Wege:* प्रविष्ट का-